

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6CoCsp/15/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4119209987
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Polyáková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4119209987.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Polyákovej a sudkýň JUDr. Dagmar Podhorcovej a JUDr. Ingrid Doležajovej, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Bratislava, Mýtna 48, IČO: 35831154, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanej: X. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. D. XXX/X, Q., o zaplatenie 2 809,44 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 11. 03. 2021, č. k. 10Csp/113/2019-233, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 2 809,44 eura spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne z uvedenej sumy od 30. 01. 2017 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovanou zmluvu o pôžičke dňa 04. 09. 2015, na základe ktorej jej poskytol pôžičku vo výške 2 600 eur. Žalovaná sa pôžičku zaviazala splácať v pravidelných 60 mesačných splátkach po 77,19 eura až do celkovej sumy pôžičky vo výške 4 631,40 eura, z čoho uhradila 617,52 eura. Keďže žalovaná porušila svoju povinnosť splácať splátky riadne a včas, vyzval ju na úhradu dlžných splátok s upozornením, že keď nedôjde k ich úhrade, bude oprávnený úver zosplatiť. K zosplateniu úveru došlo dňa 19. 01. 2017. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 53 ods. 9 OZ, § 565 OZ. Z prehľadu splátok bolo preukázané, že žalovaná sa dostala do omeškania už so zaplatením splátky splatnej 20. 06. 2016. Veriteľ ju na jej omeškanie a možnosť požadovať predčasné vrátenie celého úveru upozornil až pre omeškanie so zaplatením splátky splatnej v mesiaci september 2016, pre ktorú splátku žalobca aj zosplatil dlh. Splátka bola splatná 20. 09. 2016 a preto si veriteľ podľa § 53 ods. 9 OZ mohol právo na predčasné vrátenie celého úveru uplatniť až po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením tejto splátky, keď súčasne upozornil žalovanú v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. V konaní bolo preukázané, že žalovanej bolo doručené Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru a boli naplnené všetky predpoklady pre to, aby veriteľ mohol pristúpiť k zosplateniu úveru podľa § 53 ods. 9 a § 565 OZ. Keďže došlo k riadnemu zosplateniu úveru, neposudzoval splátky splatné dňa 20. 02. 2016, 20. 07. 2016 a 20. 08. 2016.

2. Z uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že má podľa § 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. písomnú formu, obsahuje náležitosti § 9 ods. 2 písm. b/, d/, f/, g/, i/, j/, k/, l/ a z/ zák. č. 129/2010 Z. z. V konaní bolo preukázané, že zmluva má písomnú formu, všetky obligatórne zákonné náležitosti a aj RPMN je uvedená v správnej výške, preto nemožno konštatovať, že by bolo možné úver považovať za bezpoplatkový. Ďalej poukázal na ust. § 53 ods. 6 OZ, podľa ktorého nemôže

dohodnutá odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od žalovanej ako spotrebiteľky pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Zo súhrnnej informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za druhý štvrťrok 2015 so stavom k 30. 06. 2015 vyplýva, že priemerná hodnota RPMN pre úver od 1 500 do 6 500 eur bez zabezpečenia so splatnosťou od 1 do 5 rokov tak, ako v prejednávanom prípade bola 18,01 %. Keďže odplata bola dojednaná vo výške 27 %, nebola dohodnutá vyššie, ako bola odplata prípustná a preto dohoda o odplate nie je v rozpore s § 53 ods. 6 OZ. Odplata nemôže byť neplatná ani pre rozpor so zákonom podľa § 39 OZ a nemôže ísť ani o úžeru. V čase uzavretia zmluvy boli spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch poskytované za úroky 10,43 % ročne, dohodnutá odplata presahuje tieto úroky 2,5 násobne. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 26/2011, v ktorej žalobca požadoval zaplatenie úrokov, ktoré prevyšovali úroky 5,5 násobne, o ktorých konšatoval, že sú v rozpore s dobrými mravmi. Preto dospel k záveru, že dohodnuté úroky nie sú v rozpore s dobrými mravmi a nemôže ísť o úžeru. Keďže zmluva obsahovala všetky obligatórne zákonné náležitosti, žalovaná veriteľovi vrátila iba 617,50 eura z poskytnutých finančných prostriedkov, preto ju zaviazal na zaplatenie istiny nesplateného úveru 2 809,44 eura spolu s úrokom z omeškania v súlade s ust. § 517 ods. 1 veta prvá OZ. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP s použitím ust. § 257 CSP. Žalobca bol v konaní celkom úspešný a preto by mal mať v zásade nárok na náhradu trov konania. Posudzoval dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré mu nemusí súd nárok na náhradu trov konania priznať a zistil, že takéto okolnosti sú tu a spočívajú v negatívnej sociálnej situácii žalovanej, ktorá je dôchodkyňa a má príjem už iba zo starobného dôchodku, preto žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal.

3. Rozsudok súdu prvej inštancie napadla v zákonnej lehote odvolaním žalovaná a domáhala sa jeho zrušenia a vrátenia veci na nové konanie a rozhodnutie. V dôvodoch svojho odvolania uviedla, že odvolanie podáva v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, e/, f/, g/, h/ CSP. Napadnutý rozsudok považuje za nezákonný, zjavne neodôvodnený, neprímerane prísny a uvedeným rozsudkom bolo porušené právo na spravodlivý proces. Rozhodnutie tiež vychádza z nesprávneho posúdenia veci a vo veci nebol úplne zistený stav. Tiež odôvodnenie rozhodnutia nespĺňa podmienky ust. § 220 ods. 2 a 3 CSP. Podľa jej názoru ide o arbitrárne rozhodnutie. I naďalej tvrdila, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný na podanie takejto žaloby, pretože žalovanej nikdy nič neposkytol a zmluva o postúpení pohľadávok je neplatná s poukazom na ust. § 39 OZ. Poukázala na ust. § 8 ods. 1 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a zmluva je neplatná. Ide o absolútnu neplatnosť, na ktorú súd prihliada z úradnej povinnosti. Súd prvej inštancie zlyhal vo svojom posúdení zmluvného vzťahu a svoje rozhodnutie odôvodnil neprofesionálne a nedôstojne. Napadnutý rozsudok je príliš formalistický. V zmluve je nesprávne uvedená výška RPMN. Pri poskytnutí úveru si dodávateľ hneď odrátal splátky, pričom neposkytol úver v sume dohodnutej zmluve. Takéto klamlivé konanie poskytovateľa služby je v rozpore s ust. § 3 ods. 1 OZ. Zmluvu je preto potrebné považovať podľa § 39 OZ pre obchádzanie zákona a pre rozpor so zákonom s dobrými mravmi za neplatnú. Ona ako spotrebiteľka bola uvedená do omylu a urobila úkon, ktorý je podľa § 37, § 39 a § 49a OZ neplatný.

4. K odvolaniu sa vyjadril žalobca, ktorý navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a priznať náhradu trov odvolacieho konania. Vo svojom vyjadrení uviedol, že súd prvej inštancie sa dostatočne vysporiadal správnu a aj skutkovou stránkou veci, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a s jeho rozhodnutím sa v plnej miere stotožňuje. Zmluva spĺňa všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch. Odkázali na právny názor vyjadrený v rozsudku Súdného dvora EÚ zo dňa 09. 11. 2016 v právnej veci C-42/15 Home Credit Slovakia a.s, c/a X. U., ktorým sú Slovenské súdy viazané.

5. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadrila žalovaná, ktorá uviedla, že popiera tvrdenia žalobcu v celom rozsahu, neuznáva pohľadávku čo do dôvodu a výšky. Odkázala na všetky svoje predchádzajúce vyjadrenia. Namietala, že žalobca predformuloval podmienky zmluvy, ku ktorým ako spotrebiteľka pristúpila bez možnosti ovplyvniť obsah zmluvy. Ona zmluvu nečítala, nerozumela terminológii uvedenej v nej a nevedela, že existujú neprijateľné podmienky. Žiadala, aby súd rozhodol, že úver zo zmluvy uzatvorenou medzi ňou a právnym predchodcom žalobcu je bezúročný a bezpoplatkový a zmluva je neplatná pre množstvo neprijateľných zmluvných podmienok. Zmluvu ako celok je možné považovať podľa § 39 OZ za neplatnú.

6. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou stranou v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa

náležitosti § 363 CSP preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdiť.

7. Odvolateľka vo svojom odvolaní opätovne namietala aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu na podanie žaloby, ku ktorej sa už odvolací súd vyjadroval v uznesení zo dňa 30. 11. 2020, č. k. 6CoCsp/6/2020-135 v bode 5. uznesenia a preto v tomto smere odkazuje na odôvodnenie uvedeného rozhodnutia, z ktorého zaujal právny názor, že námietka žalovanej o nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu nie je relevantná a žalobca je v danej veci aktívne vecne legitimovaný. Súd prvej inštancie vyhodnotil právny vzťah medzi žalobcom a žalovanou za spotrebiteľský, na ktoré je potrebné aplikovať Občiansky zákonník a zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinných v čase uzavretia zmluvy. Námietka žalovanej, že zmluva je uzatvorená podľa § 497 Obchodného zákonníka je nedôvodná, pretože je nesporne zrejmé, že zmluva medzi stranami sporu je spotrebiteľská. Po doplnení dokazovania súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaná bola v omeškaní 3 mesiace so zaplatením splátky splatnej v mesiaci september 2016, pre ktorú aj prišlo k zosplateniu úveru, keď žalobca upozornil žalovanú na možnosť zosplatenia, ktoré upozornenie jej doručil 13. 12. 2016. Toto právo si uplatnil po 15. dňoch a zosplatenie úveru bolo žalovanej doručené dňa 03. 02. 2017, o čom žalobca v konaní priložil doručenkú. Boli preto naplnené všetky predpoklady pre to, aby veriteľ mohol pristúpiť k zosplateniu úveru podľa § 53 ods. 9 OZ a § 565 OZ. S právnym posúdením súdu prvej inštancie v tomto smere sa odvolací súd plne stotožňuje. Od toho záviselo aj plynutie premlčacej doby, keďže odvolací súd vo svojom rozhodnutí, ktorým prvýkrát rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie konštatoval, že bude potrebné posudzovať plynutie premlčacej doby v prípade, či došlo k riadnemu zosplateniu úveru, alebo nie. Keďže k zosplateniu úveru prišlo v súlade s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami, premlčacia doba začala plynúť odo dňa zročnosti nesplatennej splátky, pre ktoré došlo k zosplateniu dlhu, t. j. od 20. 09. 2016, žaloba bola podaná na súd 03. 09. 2019, t. j. v premlčacej dobe a preto nemohlo prísť k premlčaniu uplatneného nároku.

8. Odvolací súd sa tiež stotožňuje s posúdením zmluvy súdom prvej inštancie tak, ako zhodnotil v bode 17. svojho rozsudku. Žalovaná v priebehu celého konania ako aj v odvolaní len všeobecne namietala, že zmluva obsahuje neprijateľné podmienky, avšak na žiadnu konkrétnu neprijateľnú podmienku neukázala. Súd prvej inštancie napriek tomu podrobil zmluvu súdnemu prieskumu a konštatoval, že zmluva obsahuje všetky náležitosti tak, ako požaduje ust. § 9 zák. č. 129/2010 Z. z. Taktiež konštatoval, že RPMN je v zmluve uvedené správne a preto má veriteľ nárok na zaplatenie úrokov aj poplatkov. Čo sa týka dohodnutej odplaty vo výške 27 %, súd prvej inštancie správne konštatoval, že v konaní nebolo preukázané, že by veriteľ porušil ust. § 53 ods. 6 OZ, ktoré upravuje maximálnu výšku odplaty. V čase uzavretia zmluvy boli spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch poskytované za úroky 10,43 % a preto dohodnutá odplata vo výške 27 % nie je v rozpore s citovaným ustanovením. Správne preto konštatoval, že zmluva nemôže byť absolútne neplatná pre rozpor so zákonom podľa § 39 OZ v spojení s § 3 ods. 1 OZ. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

9. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP, v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a ust. § 257 CSP a úspešnému žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal aplikujúc ust. § 257 CSP, keď dôvody hodné osobitného zreteľa videl v súlade so súdom prvej inštancie v nepriaznivej sociálnej situácii žalovanej.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).